

LÀ THƯ THIÊN ĐƯỜNG

(BẢN THÔNG TIN CỦA HỘI AI HỮU VÔ VI TẠI MỸ)

TIN TỨC SINH HOẠT CỦA HỘI AI-HỮU VÔ-VI TẠI NAM CALIFORNIA.-

* **HỌC TẬP HÀNG TUẦN:** Có lẽ nhờ sự quang chiếu của Bê Trê, các buổi trao đổi/học hỏi lẫn nhau vào mỗi Chủ nhật vẫn tiến hành rất khả quan với các đề tài:

- "Làm thế nào để tu tập chóng tiến bộ" (đ.h. Huỳnh K. Hồng)
- "Phu-Ai Mẫu-Ai 24" (đ.h. Nguyễn N. Hải)
- "Vô-vi quan/ Nhân sinh quan" (N.H.Giang)

* Xem chiếu phim "Người thầy được tương lai: Nostradamus". Bạn nào muốn mượn cuốn Video Cassette "Nostradamus", xin liên lạc với bạn N.T.Du ở thiên đường Inglewood.

* **ĐỀ TÀI SẮP TỚI:** Buổi họp hàng tháng vào ngày 3 tháng 4/82 tại thiên đường Fountain Valley, B.S. Hoàng Văn Đức, giáo sư trưởng đại học Y Khoa U.S.C. và đại học đông y Samra sẽ thuyết trình đề tài "Y LÝ CỦA PHÁP THIÊN VÔ VI" từ 10 đến 12 giờ. Mời quý bạn đạo tham dự.

* Bài tóm lược về "So sánh Thiên Vô-Vi với Thiên Tông và Mật Tông" của B.S. Thanh sẽ được đăng vào số tới thay vì số này như đã thông báo. Xin cáo lỗi cùng quý đạo hữu.

* **TIN DZUI !!!** Nhà in "mini" Vô-Vi !!
Nhờ sự khuyến khích và phát tâm nhiệt thành của bạn đạo khắp nơi, nhà in "mini" của chúng ta đã thành hình, đặt tại thiên đường Culver City. Ngoài 2 máy đánh chữ điện toán do một thân hữu phát tâm cho mượn, Hội đã mua trả góp máy lăm bản kẽm, máy in và máy cắt để đóng sách. Một lần nữa xin cảm ơn quý đạo hữu đang và sẽ phát tâm ủng hộ cho nhà in vô-vi.
Trong năm 1982 này, một số sách dự trữ sẽ được ấn loát và phát hành. (như Địa Ngục Du Ký, Vấn Đáp Đại Cường & Phân Giải Pháp Lý, Phu-Ai Mẫu-Ai, Thương Đế Giảng Chơn Lý (bản dịch Anh văn)

* **TIN TỨC CỨU TRỢ:** Nhờ sự thực tâm hợp tác và đóng góp của các bạn đạo hải ngoại, Hội Ai-Hữu Vô-Vi Hoa Kỳ đã thực hiện việc cứu trợ từ đầu tháng giêng đến nay, giúp cho 40 gia đình bạn đạo vô-vi tại Việt-nam bằng vải vóc, thuốc men và 300 tiền mặt. Ngoài ra Hội cũng đã giúp đỡ tinh thần cùng tiền mặt cho 9 gia đình ty nạn ở trại Chonburi, Thái lan; 2 gia đình cùng một số bạn đạo ở trại Palawan, Phillipines.

Thành tâm cảm ơn các bạn đã có lòng hảo tâm. Sự quan tâm của các bạn đã thể hiện lên ý nghĩa tình thương và đạo đức trong huynh đệ vô-vi nói riêng và đồng bào Việt-nam nói chung.

CƯỜI CHÚT CHƠI!!

ĐỒ VUI: Chúng sanh nào hữu vi?
Chúng sanh nào vô vi?

ĐÁP: Loài ở dưới nước như cá là hữu vi (có vi, có vầy)
Loài ở trên đất là vô vi (Không có vi, vầy)!!!

* Hai đạo hữu tu pháp-lý vô-vi chúc Tết nhau:

Đạo hữu Vô: Chúc anh năm mới được là Công An Cảnh Sát!

Đạo hữu VI: Ủy! chúc gì nghe ghê dữ vậy?

Vô: Chúc huynh vầy là chúc đắc đạo đó!

VI: Đắc đạo gì mà kỳ vậy?

Vô: Này nhé, huynh dùng pháp-lý CÔNG phu thì huynh sẽ đạt sự AN tĩnh tâm hồn, vậy chứ không phải Công-An thì là gì? Rồi huynh tu huynh sáng, huynh luôn luôn đề cao CẢNH giác, coi chừng lục căn, và khi huynh SÁT được cái phàm tâm, huynh sẽ thấy cái Chơn-tâm. Cảnh-Sát là dzi đó! Đó không phải đắc đạo thì là gì? Ha ha!...

M.

*****

HUÂN TỬ CỦA ĐỨC KIM THẦN NGỌC ĐẾ
BAN CHO MỘT NHÓM ĐẠO HỮU THIÊN KHAI HUYNH ĐẠO
NHÂN DIP ĐẦU XUÂN NHÂM-TUẤT

Một niên cũ vừa tàn!
Một niên mới vừa đến!

Đến với tất cả những biến chuyển thử thách sắp đến. Cha mong sao tất cả các con chuẩn bị tinh thần chuẩn bị tư tưởng, chuẩn bị đức hạnh để đối phó, để sống với nó, để vượt qua nó.

Ngay giờ thật quá cận kề. Với chúng con, phàm tâm thấy khổ thì nóng ruột, thì bồn chồn, thì lo âu, thì mong mỏi sao cho những biến chuyển này phải đến để thay đổi đi đến tốt đẹp hơn. Nhưng các con phải nhớ rằng, phải tự hỏi rằng: đạo hạnh mình tới đâu, đủ vững chưa để vượt qua những thử thách công gai đó?

Đền ! Tới! Thay đổi! thì phải biến chuyển, thì phải lọc lừa, thì phải sàng sảy, thì phải tẩy rửa, thì phải dọn quét, thì phải lau chùi. Đây các con, muốn đến, muốn bước sang một giai đoạn mới tốt đẹp hơn, phúc đức hơn, thì tự nhiên CHA phải thanh lọc, CHA phải lau chùi. CHA phải quét dọn thì cái gì đó, cái gì chưa được sạch, chưa được sáng, còn rác rưởi thì tự nhiên phải còn quét, phải còn rửa, phải còn lau. Đây! nếu các con dọn mình chưa xứng đáng thì phải chịu khảo đảo nhiều, diên đảo nhiều, điều đứng nhiều. Đây thì mong tới, mong cho cục diện xoay chuyển, nhưng rồi thử hỏi mình có đi theo kịp với cái đà biến chuyển của thiên cơ hay chưa? hay rằng có khi mình chưa chuẩn bị thân tâm xứng đáng để rồi mình bị đảo thái theo thiên cơ, đảo thái theo sự biến chuyển của thiên cơ. Đây các con! các con

ong đến! CHA cũng mong rửa con! CHA mong cho chóng hết khổ, CHA mong cho vui đến những con ơi, vui đến thì phải có khổ đau. Cái khổ này để dọn đường, để tôn rạc rười, để quét rửa, để lau chùi, để chuẩn bị cho những trình độ xứng đáng sang Thượng Nguồn Thánh Đức. CHA phải làm sao đây con? Cho nên các con mong chóng, CHA cũng mong, nhưng mong chóng đến mà còn đông đủ hiện diện các nguyên căn, các con cái của CHA, thì CHA cũng mong, nhưng đến mà trình độ các con chưa đủ để sang Thượng - Nguồn Thánh Đức cho nhiều thì nếu CHA thanh lọc, rời rớt quá nhiều CHA phải làm sao? Đó! Cũng vì thế mà CHA TRỐI phải cực nhọc, một mặt thì phải thanh lọc, vì nguồn cò phải thanh lọc, vì phải có thanh lọc những rồi còn dở nhiều, còn rạc nhiều, CHA phải làm sao? Cho nên chậm lại một chút cũng là để cứu dân. Cũng vì các con đó thôi! Chậm mà cực nhiều hơn con, cực trong việc cứu khổ, cực trong việc vừa phải quét dọn mà vừa phải lo cứu rồi.

Cha phải lèo lái con thuyền Bát-Nhã sao đây? giữa cơn sóng gió bão bùng, cho về đến bên mà còn đông đủ nguyên căn, sau cơn lốc lửa sãng sẩy đó con! Cho nên khổ lóng CHA, cực nhọc cho CHA biết chừng nào.

Cha biết các con mong chờ, Xuân này các con đợi chờ, nhưng thật rằng phải nói CHA đợi chờ các con đó! Đến, thì phải tẩy rửa, phải xuống mạnh tay, phải khảo đảo nghiệp sát toàn bộ nhơn sanh, phải khảo đảo, phải dồn dập chuyển biến mà các con thì chưa đủ trình độ để đối phó, để chịu đựng. Vận chuyển một phút, thì các con kêu khóc, rên rỉ, than thở, CHA phải một mặt lo cứu rồi, lo cứu khổ, phải quay cuồng với tất cả các con, từ việc nhỏ cho tới việc lớn, trong những cơn biến động. Đây! Một chút các con thấy không? Những cái thử thách nhỏ nhỏ trong đời sống hằng ngày, có con nào đủ vững tinh thần qua những cái biến động nhỏ nhỏ trong đời sống hằng ngày không con? Hay là một chút thử thách thôi, thì Cha! Cha! kêu Cha, CHA phải cứu rồi. CHA phải cứu khổ. Đây! thì nếu chuyển khổ lớn đến thì CHA cũng làm hết thôi con. Cũng phải cứu khổ, cũng phải lo mà lo sao cho kịp khi rạc rười còn nhiều. Phải để cho TAM GIÁO mạnh tay. Mạnh tay thì các con phải chịu điều đúng trong cơn sãng sẩy, lốc lửa, thì CHA cứu khổ các con làm sao đây? Cho nên, khi TAM GIÁO mạnh tay thì CHA phải can thiệp. Đây! TAM GIÁO là định luật đây! TAM GIÁO là nhân quả đây! Luật Trời khảo đảo chúng con đây! Mạnh một chút là dừng một chút. Đây! Đánh một cái rồi đỡ liền với chúng con, không nỗ thắng tay. Cho nên CHA chậm lại một chút để cho cái minh triết nó thâm nhuần hơn, trình độ chúng con thấy hiểu hơn nữa, để cứu thêm nguyên căn con!

Cái lý do đó hết sức là chánh đáng và sự chánh đáng đó thật tình ra cũng vì cái đại cơ duyên nhờ THƯỢNG ĐẾ giáng thế xuống. Trần gian đang học hỏi THƯỢNG ĐẾ đang tìm dò THƯỢNG ĐẾ, đang nghe ngóng về tin THƯỢNG ĐẾ. Nhiều con bỗng chốc thức giấc nhớ về cội nguồn cũng vì cái cơ duyên này, cho nên CHA thấy cũng là điều phước lành cho nhơn loại, cho nên CHA chậm lại một chút để ban ơn rười rười thêm cho trần gian. Chậm lại thì phải cứu khổ nhiều hơn, phải chuyển ơn phước xuống. CHA phải làm việc cực nhọc hơn nhiều lắm con! Và chẳng lần này, CHA cho chúng con biết đây cũng là một lần, một trường hợp hết sức đặc biệt trong lịch sử Căn Khốn đó con. Lần này CHA giáng thế với chánh vị chưa hề có, cho nên lần này nguồn cơ sẽ chuyển một cách đặc biệt dị thường mà có lẽ khi CHA bước ra, các con sẽ thấy. Nhiều chuyện biến dị thường lắm con! Có những điều mà CHA phải đột ngột thay đổi vào giờ chót, thiên cơ cải sửa nhiều lắm con, nhiều lắm! vì nhu cầu của sự chuyển biến dịch lý. Lần này, dịch lý sẽ chuyển biến một cách dị thường, sự dị thường đó rồi các con sẽ thấy. CHA chuyển biến, cải sửa nhiều lắm để dọn màn cho cái cơ CHA bước ra đây vì lần này CHA bước ra phải vĩ đại lắm con! CHA cho biết vậy đó mà cũng là điều đại lành, đại phước cho quả địa cầu này. Cho nên các con ráng nhẫn một chút, nhưng đây cũng là dịp quý báu để các con dọn mình. Các con mỗi đứa hãy tự kiểm điểm xem trình độ mình tới đâu rồi, đức hạnh mình cỡ nào rồi, đủ tiêu chuẩn chưa? Đây! CHA mong sao cho các con tự phê, tự kiểm, tự sửa để tự tiến đây! Chớ CHA thấy cái chuyện của CHA sát một bên, dồn dập tới đây rồi, việc sắp đến thôi. Đây! mà rồi căn bộ, những căn bộ Tịnh thượng và Đạo đức thì còn nghèo nàn tình thượng và đạo đức lắm đó con! CHA cho biết vậy. Vậy các con phải mượn dịp này để tu bổ, cải sửa, vun bồi về mặt tình thượng đức độ! Đây! Xây cái nền tảng âm chất trí tuệ để có khả năng, để vỡ trang những cái vũ khí cần thiết cho cái mặt trận tình thượng, mặt trận đạo đức, mặt trận cứu độ của Thượng Đệ đang và sắp sửa mở màn. CHA nói đang vì cũng đang mở màn đây con và cũng sắp đây. Hiện tại cũng là đã mở màn rồi đây, nhưng rồi trong khoảng thời gian sắp tới đây, thì sự kiện sẽ rõ hơn. Đây! Biến thế, Long Hoa đang diễn đó con chớ không phải là Long Hoa chưa tới đâu. Đang diễn màn Long Hoa biến thế. Đang diễn đây! CHA đang điểm đây! Điểm từng con một qua những cái chuyện biến đây, để coi cái ngũ hành nó chuyển biến thế nào theo sự chuyển biến của nguồn cơ?

Vậy các con lo dọn mình! Nhớ dịp Xuân về, CHA có đôi lời nhắn nhủ với tất cả các con, CHA mong sao cho các con ghi nhớ. Bây giờ, phải thực thi NHƠN-THIỆN ĐẠO cùng một lượt. Đây! CHA nói vậy. NHƠN ĐẠO làm nền tảng cho THIÊN ĐẠO và THIÊN ĐẠO để hỗ trợ cho NHƠN ĐẠO. CHA muốn các căn bộ tình thượng và đạo đức sắp tới của CHA đây, cho cái mặt trận sắp tới đây, phải vỡ trang trí tuệ và đạo đức. Muốn cái phần trí tuệ thì mặt công phu phải hoàn chỉnh, các con phải thực thi cái tình thượng bằng thực hành, bằng cách hỗ trợ tất cả những người chung quanh, vật chất cũng như tinh thần trên cái việc tiến hóa của họ. Cái việc tiến hóa của họ, đây cũng là việc tiến hóa của các con đó! CHA mong sao cho Xuân này các con ý thức rõ hơn, để tự dọn mình xứng đáng, CHA chúc phúc cho tất cả các con, cho cách riêng mỗi linh hồn và mong sao nó tự nhủ trong tâm, trong trí, phải xứng đáng hơn với cái địa vị tinh quân, cái địa vị một căn bộ tình thượng và đạo đức. CHA chúc phúc cho tất cả các con. CHA ban ơn....

ÂM THỊNH CHUYÊN-GIẢI CỦA ĐỨC ÔNG TỬ, TÂM-TÂM TƯƠNG-ỨNG QUA THẦY TÂM

(Trích trong buổi họp ban đạo,
ngày 22 tháng 12 năm 1974)

Đã lâu, tôi cũng lo về phần vô vi, do ban Lương (tức ông Tâm) đã đảm-đương, tiếp-tục nhiệm vụ ở thế gian mà tôi đã giao-phó.

Về phần thiêng-liêng, đích-thân tôi cũng phải từng tiếp-tục giúp đỡ cho ban Lương, cũng như tôi đã hứa trước khi chúng tôi xa nhau. Thi lời nói của bao nhiêu năm qua, đến những ban tu, tiếp xúc gặp nhau ở nhà tôi đường Phan Thanh Gian hay là ở Sađéc nơi nhà con tôi, tôi cũng nói rằng, sau này Pháp Vô-Vi sẽ hỗ trợ cho tất cả các ban nào hưởng ứng và muốn tiến gần sự chơn chánh, đạt tới tron lành bên-giác. Khắp thế giới năm châu cũng tìm kiếm cái phần thanh điền này. Thi ngày nay, lần lượt quý vị đã có ý thức được trong đường lối tu tinh của nhiều pháp-môn, các tôn giáo cho là tuyệt đối ở thế gian, nhưng ngày nay cũng trở về đồng nghiên-cứu để tiến tới. Nén trước khi tôi đi, tôi cũng đã nói rằng, pháp của các ban do tâm của các ban, nhưng ngày nay mọi việc nó đã thực hiện qua những lời ứng khẩu của ban Lương, đã giải thích từng lý từng tí, để cho các ban ý thức mà trở về cái nguyên căn chơn chánh của các ban. Tôi cũng rất cảm động, lời nói của tôi trong quá trình, nhưng mà ngày nay lần lượt đã thực hiện. Xin các ban ý-thức, tôi chưa chết thì các ban cũng không bao giờ chết.

Còn chuyện thời cuộc thì tôi đã nói 1974, nhiều ban rất thắc mắc đã hỏi qua ban Lương. Ban Lương đã không tán thành tôi nói chuyện thời cuộc, nhưng mà tôi nói. Thi các ban thấy lần lượt cái sự dễ thờ của cái đại cuộc của xứ ta không phải là người của ta quyết định được. Công chuyện nó đã lộ rõ rồi, thì bên ngoài họ sẽ quyết định cho ta. Cái đó, mảnh đất eo hẹp này đi tới cái năm đó, tất cả đã ý-thức vì thế giới biết chúng ta quá nhiều, rồi chúng ta nhờ đó mà đi tới cái dễ thờ sau này. Nhiều người sống trong ý lại muốn thành thân-thánh hóa liên, thời cuộc yên ổn liên: rất khó khăn, nó phải qua từng giai đoạn một.

Có nhiều ban đã đi được, cũng như bà nhạc-giã của ông N.X.L. ở đây, cũng thường đi và tuy người không có ăn học nhiều, cũng như phần ý-thức ở thế gian mà người không có biên hóa những lời nói và những cái cảnh mà người đã thấy. Anh sáng sẽ đem lại như người đã thấy,

nhưng mà người đã ở trong cái chất-phát, tuổi tác niên độ có hơi cao, người cũng có lướt thuật lại những gì cho các ban nghe chỉ biết nói bằng sự thực-hành mà thôi, hay ánh sáng. Cũng có nhiều ban, cũng có thầy được thời-cuộc sẽ xảy đến, nhưng có thừa lại với ban Lương, nhưng ban Lương không đồng ý cho một người nào dính dấp vào thời cuộc. Ban Lương có một lý-thuyết rất vững, vì thời cuộc của chính bản thân của mỗi người chưa giải quyết được, thì đại-cuộc có nói cũng bất thành.

Hàng tuần, sự hỗ trợ sáng suốt về phần thanh điền của tôi, cũng vẫn ứng chiếu cho các ban qua ban Lương. Tôi thấy điểm đó là điểm chơn chánh. Điểm đó để ban đem lại cho ban đến bên-giác, tránh sự sai lầm, ngộ nhận, rối ren của ngoại cảnh mới là người chơn tu. Ban Lương đã tiên thăng nơi điền của chú Phật, không có bao giờ Người chịu tham gia việc thời cuộc. Đường lối đó rất minh bạch, rất sáng suốt, nó sẽ đem lại sự bình an cho nội tâm của các ban.

Quá trình, trường hợp tôi còn ở thế gian khác hơn ban Lương rất nhiều. Sự mong muốn của tôi, tu để trừ ma êm quý thì tôi đã thực thi cái giai đoạn đó. Mà trừ ma êm quý cho đến bây giờ, mà quý vẫn còn. Lúc đường tiên, ban Lương cũng có thưởng lượng với tôi, mà mà lộ rồi, cái nghề chuyên môn lộ rồi. Vì lúc tôi ra đời, sống với một cái gia-cảnh eo-hẹp thì tôi phải làm gì để sống trong sự sống. Không ai không vấp phải một cái nghề theo sở thích.

Bị cái khổ đó, tôi muốn biết ngoài cái cảnh này còn cái gì, cho nên tôi học qua cái pháp bùa-phép để trị bệnh hoạn và cởi mở căn bệnh của mọi người. Nhưng mà cái chơn chánh của cái Phật Pháp thừa vô hóa văn, chính bản thân tôi đã tiên đạt, thì tôi thấy bùa phép đối với tôi không còn giá-trị nữa.

Nhưng mà lộ nuôi lộ dưỡng những phần thiêng-liêng đó, tôi phải làm thế nào? Tôi phải ly-khai lần lần để cho cái vía thực hành phần công tác giúp đỡ mà thôi. Nhưng mà rốt cuộc tôi đã nói rồi, những người đã trị bệnh mà không chịu tu thì bệnh tái phát rất dễ. Thiêng liêng lúc nào cũng lợi dụng căn tánh của con người mà chuyên hóa, thanh thú cái pháp mà tôi đã truyền cho thầy Hai Khuê Sa-đéc là để giúp cho mọi người đi tới

bằng an, chứ không có phá phách. Người không biết, cái đường lối phá phách chỉ đổ một phần nào đó thôi, chớ còn cái tu là mới thực lực. Cho nên làm lúc thấy Hai Khuê cũng từ chối không muốn trị bệnh, vì học pháp nó phải đủ toàn năng, nhưng mà ngại sợ. Sợ mình còn thiếu sót, không đủ lực lượng, sợ cái phần đông lực của ta khi làm tai hại tới gia tăng, nhưng mà có sự thúc đẩy của bạn Lương. Tại sao bạn Lương phải thúc đẩy cho thầy Hai Khuê làm điều đó? Bạn Lương có đàm đạo với tôi trong cái thanh vắng đêm khuya. Bởi vì lối học qua cái nghề đó, phải tận dụng toàn năng của mình, nhiên hậu thức giác thừa vô hoá vẫn cũng như tôi trước kia, đường lối đó cũng biết. Cho nên thầy Hai làm lúc sợ kêu tôi tới, nhưng mà cũng có sự ủng hộ giúp đỡ rồi mọi việc cũng qua.

Hôm nay, tôi nói sơ chút đỉnh ở trong quá trình, nhưng mà từ rày về sau, chắc chắn rằng bạn, các bạn tu ở đây đã có sẵn một cái giếng mới tiếp diễn hoá giải hằng tuần để dài hơn trước kia, thì tôi tin chắc rằng các bạn muốn gặp tôi trong giờ phút thanh tịnh không khó khăn.

Về phần tu tịnh của tôi, nhiều bạn ở đây, trong tâm muốn biết tôi ở giới nào? Hiện tại bây giờ, nói ra, thì cái mục đích của tôi trước kia, tu muốn đạt tới trọn lành thanh tịnh, thì bây giờ chắc chắn các bạn cũng tin rằng tôi đang ở giới đó. Lời phúc đáp của tôi cho thâm tâm của ông giáo Minh, vì ngại bây giờ cũng đã tiến được rồi, rang năm cái đó mà đi lên. Cái vốn của các bạn đã có một phần, nên dành dụm. Con chú Ngâu, cũng đang ở trong cái tình huống xây dựng, muốn tiến trong đà tiến đúng đắn để ảnh hưởng gia tăng, tiếp tục nghiên cứu những lời chỉ trích của chú Lương hằng tuần đối với chú. Chớ không phải chú Lương lấy đầu thỏ thoa trên đầu chú Ngâu đâu! Hãy nghe để hiểu mà tu, tự thức giác để mà tiến.

Nãy giờ nói có hơi nhiều, phiền các bạn lắm, phiền cả bạn Lương những sự thanh cao của đạo pháp về thanh điền, thì nó sẽ hòa cảm cho tất cả nội tâm của các bạn, sau khi nghe âm thanh chuyên giải của tôi và bạn Lương cũng đồng ý cho tôi tiếp tục thêm vài câu.

Ở đời, các bạn trong quá trình đã nuôi rất nhiều cái bản tánh tham

sân, tử dặc, tử hung, cũng như tôi trước kia ở ngoài đời rồi lần lượt từ sửa tiên thì ngày nay tôi cái ngày chết, ở thế gian nói là hết những mà vẫn còn, trong cái không nó có là vậy. Tôi không muốn nói những lời hoa mỹ, nhưng mà lời nói mộc-mạc, trắng trắng, đen đen. Các bạn đã chìm ở trong bóng tối, bây giờ các bạn lựa một ánh sáng để thoát thân, thì cái bóng tối đó, bóng đen đó, nó chiếm nó lan rộng trong lãnh vực tư tưởng và cơ thể các bạn. Bạn muốn cái pháp này để thừa tiếp cái phần thanh điền ở bên trên, thì lúc đó, sự sáng láng nó phải dập tắt tất cả, vệt tất cả những bóng tối cho các bạn.

Minh tâm kiên tánh chứng nào, càng sợ tài phạm sự sai lầm. Như chú Ngâu, nhiều khi có bản tánh ngang tàng, nhưng mà trong đêm cũng sợ sự sai lầm tai phát, huống hồ gì các bạn là phần trí thức biết tìm đạo nhiều nói, nhiều ngã, mà bây giờ các bạn còn nuôi cái sự tâm tối nữa? Chắc chắn bạn không!

Các bạn sẽ tiến tới sự sáng suốt. Sự sáng suốt nó sẽ đem lại cái lòng tin cho các bạn, tiến lên để cõi mở, hòa đồng khôi thiêng liêng. Tôi không chết, các bạn muốn gặp tôi, hỏi chớ cứu-huyền thất-tổ các bạn có chết không? Các bạn cũng gặp được, tại sao phải lo âu, chỉ lo, tại ta không chịu tu mà thôi.

Nên các bạn tu cho đúng mức, tu ở trong cái đại hùng cũng như bạn Lương học cái chết bỏ, ông Liêm cũng vậy. Tôi chỉ nhắc ông Liêm học cái chết không. Tánh nóng của con người, ở thế gian không thanh tịnh, chúng ta học cái chết trước khi chết rồi thì mọi việc nó sẽ thanh tịnh. Cho nên, một khi tôi gặp người (ông Liêm) tôi không nói gì hơn "học cái chết đi". Kêu ông phò (ông Liêm) học cái chết là đủ trọn lành. Cho nên các bạn ở đây thì hành cũng vậy, noi theo cái gương đó mà đi, học cái chết trước khi chết, xuất hồn đánh lễ Phật rồi các bạn sẽ được đạt nguyện vui tươi.

Xin các bạn nên tiếp tục cố gắng và tôi xin chúc các bạn sớm đạt được sự thanh tịnh, gạt hai món quả đên ỏn cho chú Phật chú Tiên và người truyền pháp ở cõi trung-thiên, không phải là ở thế gian nữa.

Xin chào các bạn!